

Lovforslag nr. L 240. Fremsat den 13. april 1994 af Aage Brusgaard (FP), Kim Behnke (FP), Pia Kjærsgaard (FP) og Poul Nødgaard (FP)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om planlægning

(Ligestilling af reglerne vedrørende tilvejebringelse af region-, kommune- og lokalplaner for bygge- og anlægsarbejder og ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse)

§ 1

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 383 af 14. juni 1993, foretages følgende ændring:

§ 3 a ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Den 30. april 1993 vedtog Folketinget lovforslag nr. L 239, forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Tilvejebringelse af indkvarteringssteder for asylansøgere), Folketingets forhandlinger 1992-93 sp. 6580, 7788, 8621 og 9023, till. A sp. 7907, till. B sp. 1205 og till. C sp. 1191. Lovforslaget var bortset fra enkelte mindre detaljer identisk med lovforslag nr. L 171, som miljøministeren i den tidligere KV-regering fremsatte den 14. januar 1993, Folketingets forhandlinger 1992-93 sp. 4576. Dette lovforslag blev imidlertid trukket tilbage inden 1. behandling.

Formålet med lovforslaget var at skabe lettere muligheder for regeringen for at tilvejebringe indkvarteringssteder for asylansøgere, idet der ved indsættelsen af en § 3 a i planloven skabtes mulighed for at fravige de bestemmelser, der normalt gælder i planloven. Ifølge den vedtagne lov har miljøministeren opnået adgang til at fritage konkrete projekter vedrørende etablering af indkvarteringssteder for asylansøgere fra planlovens bestemmelser om tilvejebringelse af region-, kommune- og lokalplaner. Således kan ministeren fritage projekter i landzone fra kravet om landzonetilladelse. For projekter, der er omfattet af bestemmelser i en lokalplan/byplanvedtægt, kan ministeren fritage for overholdelse af disse bestemmelser. Dog skal kommunalbestyrelsen forestå en oplysningsvirksomhed om projektet, inden kommunalbestyrelsen afgiver sin udtalelse til miljøministeren.

I bemærkningerne til lovforslaget blev der argumenteret for, at det stadig stigende antal af indrejssende spontane asylansøgere i Danmark skabte et øget behov for sideløbende med tilvejebringelse af traditionelle indkvarteringsfaciliteter at foretage ekstraordinære indkvarteringer. Dette nødvendiggør ifølge regeringen, at miljøministeren kan fritage for de nævnte bestemmelser i planloven.

Forslagsstillerne er tilhængere af generelle lempelser af by- og landzonebestemmelserne og mener, at by- og landzonebestemmelserne generelt bør opheves eller alternativt liberaliseres.

Behandlingen af tilladelser til etablering og udvikelse af virksomheder er i dag særdeles ufleksibel, formentlig med tab af beskæftigelse og velstand til

følge. Med henvisning til generelle miljøbetragtninger har erhvervsvirksomheder og private således måttet acceptere, at det ikke har været muligt at opnå dispensationer. Såfremt den generelt vanskelige adgang til dispensationer fra by- og landzonebestemmelserne skal bevares med henvisning til generelle miljøbetragtninger, kan et påtrængende behov for boliger for specielle grupper meget vanskeligt opfattes som en kvalifikation til at opnå dispensation.

Mange private erhvervsvirksomheder ville kunne have opnået bedre produktionsforhold, hvis by- og landzonebestemmelserne ikke var så restriktive og regulerende, som tilfældet er, eller hvis de havde haft en lempelig adgang til dispensationer. Visse har vanskeligt ved at opnå en indtægt, der kan sikre dem og deres familie forsørgelse, idet de på grund af den restriktive by- og planlovgivning afskæres fra muligheden for at udfolde erhvervsaktiviteter. Forslagsstillerne mener, at de gældende bestemmelser i planlovens § 3 a diskriminerer den del af befolkningen, der har et påtrængende behov for boliger, erhvervslokaler og faciliteter m.m. bl.a. med henblik på at sikre sig en indtægt, og som falder ind under de kriterier, miljøministeren lægger til grund for dispensationer fra planlovens bestemmelser om tilvejebringelse af region-, kommune- og lokalplaner.

Med dette lovforslag ønsker forslagsstillerne at den indsatte dispensationsbestemmelse i planlovens § 3 a ophæves, således at der sker en retlig ligestilling for alle.

Forslagsstillerne mener, at det i et demokratisk retssamfund er et vigtigt retsprincip, at lovgivningen er generel og gælder ens for alle. Der er tale om et ødelæggende skred i retsopfattelsen, når bestemte grupper, institutioner og offentlige myndigheder opnår særfordele, der stadfæstes i lovgivningen, i forhold til den almindelige befolkning.

Forslagsstillerne mener ikke, at den aktuelle begrundelse for at give miljøministeren mulighed for legitimt at ignorere de almindelige bestemmelser i planloven om tilvejebringelse af region-, kommune- og lokalplaner, der gælder for alle andre, giver

grundlag for en generel og fortsat gældende lovgivning, der sikrer miljøministeren særfordele.

Ved indsættelsen af § 3 a i planloven blev det bestemt, at miljøministeren skulle fremsætte forslag

om revision af bestemmelsen inden udgangen af folketingsåret 1994-95. En konsekvens af en vedtagelse af dette lovforslag er således, at kravet om fremsættelse af et revisionslovforslag bortfalder.